

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Mgr. Bc. J. U.**, zast. JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem se sídlem náměstí Republiky 2/2, Plzeň, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, proti rozhodnutí náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 11. 5. 2012, čj. PPR-21655-14/ČJ-2011-99KP, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2016, čj. 6 Ad 12/2012-69, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie ČR rozhodnutím ředitele Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování (správní orgán I. stupně) ze dne 29. 12. 2011. S odvoláním u žalovaného žalobce neuspěl. Proto podal žalobu k městskému soudu, který mu rozsudkem označeným v záhlaví vyhověl, obě správní rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tvrdí, že přestože byla obě správní rozhodnutí zrušena, stále zde existuje a má právní účinky závěr psychologa bezpečnostního sboru, podle kterého žalobce není osobnostně způsobilý pro výkon služby u Policie ČR. Žalovaný k tomu uvádí, že v případě návratu žalobce do služby by jednak nastal protiprávní stav, jednak by to mohlo způsobit závažné důsledky. Fakticky by tak vedl řízení od počátku, včetně povinnosti podrobit žalobce novému psychologickému vyšetření, přičemž by v tomto správním řízení musel rozhodovat podle právního názoru městského soudu, s nímž nesouhlasí a považuje jej za nezákonný. To by prý dále prohlubovalo nezákonný stav.

[3] Žalobce považuje návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný a lichý.

[4] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[5] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud pozastavuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

[6] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku nesouhlasem s právním názorem městského soudu a existencí psychologických posudků z dosavadního řízení, jejichž závěr o setrvání žalobce v služebním poměru je negativní a návrat žalobce do služby by nastolil protiprávní stav a „mohl způsobit závažné důsledky“, tyto důsledky však nijak dále nekonkretizuje. Klíčovým důvodem se však jeví povinnost stěžovatele vést dále řízení v souladu s právním názorem městského soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku. To však nemůže být samo o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS. Zde rozšířený senát konstatoval, že hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Pokud by tomu tak bylo, musel by být odkladný účinek přiznáván ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno. Takový postup by však odporoval smyslu a účelu zákonné úpravy. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správního orgánu je vyhrazeno pro ojedinělé případy, kdy by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky, např. vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, nebo ohrožení vzácné kulturní památky apod.

[7] Pojetí odkladného účinku jako výjimky z pravidla znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (srov. usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56). Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (srov. bod 25 a 27 cit. usnesení rozšířeného senátu), přičemž vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný nemá žádná subjektivní práva, půjde o případy spíše výjimečné. O takovou mimořádnou situaci se nicméně v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil. Z tvrzení stěžovatele nevyplývá, že by výkon napadeného rozsudku mohl mít takové právní následky, které by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel pouze uvedl, že názor městského soudu považuje za nesprávný a jeho respektováním by došlo jen k prohloubení nezákonného stavu, aniž by uvedl, v čem by v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti byla újma na jeho straně větší, než jaká by vznikla jejím přiznáním žalobci. Nespecifikoval ani, jaké závažné důsledky by měl nebo mohl mít okamžitý výkon soudního rozhodnutí.

[8] Z výše uvedených důvodů soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[9] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu